

A tengerre írva

*A vizekre írt, áttetsző nevednek,
mint a tengernek, vége nincs;
a vizekre írt, lángoló neved
parázslík szüntelen,
mint egy rózsa a tengeren; éjszaka virraszt
és megtalálható bizonyos vörös köveken,
pártalan madarak hívását hallod,
fűrkésszik a magányt,
szél sem mozditja ifjú tükrödöt,
mélázik a vizek közt, változik,
emlékszik a vizek közt, fiatal, mint a tenger
s a te gyöngyöző
mosolyod kinyílik a fényel: láttuk
amint másnap megszülettél, hallottuk:
lépteidben az idő menetel;
naponta megszülető álmodat
a nép szemébe írva.*

De talpig éjszakában esik el az áruló.

FAYAD JAMÍS

Egy egész nép dalol

*Egy egész nép dalol.
Nem hal meg a haza
míg van vére a népnek.*

*Nem fog hamvába halni
a tavasz gyönyöre.*

*Nem halnak meg a fák
míg szél himnusz harsog*

*Nem dől romba a hegy
templomtoronyként nyögve.*

*Nem lesznek napjaink
kietlenek, sötétek.*

*Nem hal meg a rózsával
szerelmes bőröd szirma.*

*Nem lesz többé magány
sem jeges némaság.*

*Nem terem a barázda
többé már feledést.*

*Nem támadnak fel a
dögkertetből a kuttyák.*

*Nem hiszlal ez a föld
se csalánt se bogáncsot.*